

الگوریتمهای پردازش سیگنال ماوراصوت برای تعیین خواص چندلایه‌ای های نازک

صابر شربتی، استاد، دانشگاه هوایی شهید ستاری

Communicate_engineer@yahoo.com

امین اکبری، دانشجوی کارشناسی، دانشگاه هوایی شهید ستاری

Amin123313313@gmail.com

میلاذ جلیلیان، دانشجوی کارشناسی، دانشگاه هوایی شهید ستاری

Avmilad.jalilian@gmail.com

قاسم عزیزی، دانشجوی کارشناسی، دانشگاه هوایی شهید ستاری

Ghasem13760612@gmail.com

مقدمه

کاربرد مواد چندلایه‌ای در دهه گذشته، به دلیل ویژگیهای مهندسی عالی آنها، افزایش یافته است. در بسیاری از موارد، ضخامت لایه‌ها باید کاملاً صحیح، اندازه‌گیری و کنترل شوند. به همین منظور روشهای مختلفی برای اندازه‌گیری ضخامت چندلایه‌ای‌های نازک، گسترش یافته است. برخی از این روشها عبارتند از: اشعه ایکس، میکروسکوپ نوری، القا مغناطیسی و جریان فوکو. اندازه‌گیری ضخامت بوسیله تکنیک "زمان صعود" ماوراصوت، در محیطهای کنترل فرایند بطور گسترده‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد. انتشار موج بین دو مرز لایه دارای یک تاخیر زمانی است که می‌تواند برای تخمین ضخامت لایه مورد استفاده قرار گیرد. بدبختانه، همینکه ضخامت لایه کاهش می‌یابد، اکوی دوم بر روی قسمتی از اکوی اول قرار می‌گیرد.

برای کاهش این روی هم افتادگی، ماوراصوت با فرکانس بالاتر، مورد استفاده قرار گرفته است. به هر حال، برای یک اندازه‌گیری خاص بالاترین فرکانس ماوراصوت دارای محدودیت است. این محدودیت به خاطر فاکتورهای متعددی است که برخی از آنها در زیر آورده شده‌اند:

الف) ماکزیمم فرکانسی که توسط پالس‌های ماوراصوت¹ می‌تواند تولید شود.

ب) پهنای باند دریافت کننده ماوراصوت¹

¹ Ultrasonic Pulsar

پ) پاسخ فرکانسی مبدل²

ت) خواص انتشاری ماده به مانند تضعیف بالاتر و فرکانسهای بالاتر که می تواند محتوای فرکانسی سیگنال ماوراصوت را محدود کند.

از آنجا که تکنیکهای ماوراصوت TOF استاندارد، محدود شده هستند، الگوریتمهای پردازش سیگنال دیگری برای جداکردن اکوهای رویهم افتاده گسترش یافته اند. برای مثال، در چند لایه ای هایی که در داخل مواد با تضعیف بالا مانند مخزن سوخت پلاستیکی، جاسازی شده اند، سیگنال ماوراصوت $h(t)$ به فرکانسهای پایین تر شیفته شده می شود. اینکار بدین علت انجام می شود که در فرکانسهای بالا، تضعیف زیاد است. یک تخمین بر پایه مدل، اخیرا پیشنهاد شده است که از الگوریتم SAGE³ برای مدلسازی بهره می گیرد.

سیگنالهای اکوی ماوراصوت با استفاده از این الگوریتم مدل می شوند و ضخامت لایه های نازک با دقت و صحت و محاسبات کارآمد، بدست می آید. این روش ماوراصوت را بصورت جمع موجکهای گوسی⁴ مدل می کند. در نتیجه سیگنال مربوط به چند لایه ای می تواند بصورت جمع اکوهای گوسی با دامنه مدوله شده و دارای تاخیر زمانی بیان شود. مزیت این روش در این است که تخمین N اکویی پیچیده قبلی به یک سری تخمین تک اکویی تبدیل می شود و بنابراین محاسبات انعطاف پذیرتری خواهیم داشت. ما الگوریتم و نتایج آنرا بر روی ضخامت یک بازدارنده نازک نشان خواهیم داد. این بازدارنده در داخل یک مخزن سوخت پلاستیکی چند لایه قرار گرفته است.

1- مدل ریاضی سیگنال ماوراصوت

با گسترش ابزارآلات دیجیتال ماوراصوت، تلاشها بر روی گسترش قابلیت اندازه گیری این ابزارآلات بوسیله پردازش سیگنالهای دیجیتالی⁵ و الگوریتمها، متمرکز شد. سیگنالهای ماوراصوت دیجیتالی می شوند و سیگنال منتهی بصورت بلادرنگ مورد پردازش قرار می گیرد تا نتایج اندازه گیری بدست آید. بنابراین، اندازه گیری ماوراصوت با استفاده از تکنیکهای مهندسی سیستم، می تواند بصورت ریاضی بیان شود. سیگنال ماوراصوت که از میان یک چند لایه ای عبور می کند، می تواند با استفاده از یکسری ضربه ها مدل شود. ضریب انعکاس واسطها و موقعیت زمانی آنها، TOF بین واسطها است. شکل (1)

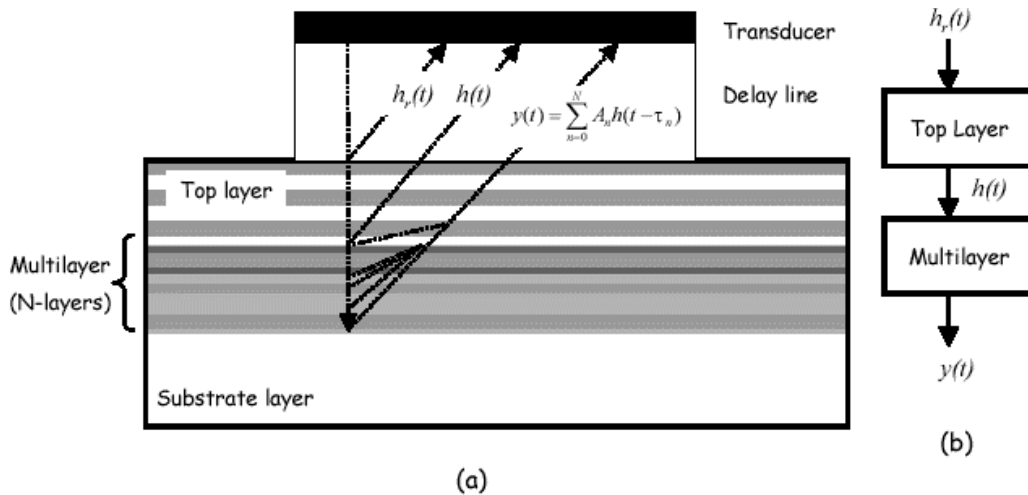
¹ Ultrasonic Receiver

² Transducer

³ Space-Alternating Generalized Expectation -Maximization

⁴ Gaussian Wavelet

⁵ Digital Signal Processing

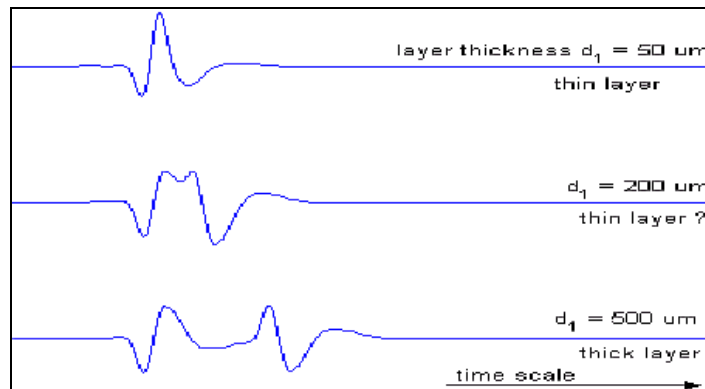
شکل 1: (a) بلوک دیاگرام مربوط به سنجش ماوراصوت یک نمونه چند لایه‌ای (b) مدل معادل.

در تکنیک پالس-اکوی ماوراصوت، یک مبدل منفرد، هم برای ارسال و هم برای دریافت استفاده می‌شود و ما می‌توانیم پاسخ ماده را بصورت بلوک دیاگرام شکل (1) مدل کنیم. تکنیکهای سنجش از یک مبدل با "خط تاخیر"¹ استفاده می‌کنند و در بسیاری از موارد چندلایه‌ای در داخل یک ماده قرار داده می‌شود.

اکویی که توسط مبدل تولید می‌شود از میان خط تاخیر عبور کرده و قسمتی از آن از مرز بین خط تاخیر-ماده منعکس می‌شود. ما این اکو را بصورت $h_r(t)$ با گذشتن از "لایه بالایی"² می‌رسد. این سیگنال را با عنوان $h(t)$ می‌شناسیم. لایه بالایی بصورت یک ماده با تلفات می‌شناسیم که تاخیر زمانی و تضعیف آن تابعی از فرکانس است. به همین دلیل اکو در طی عبور از لایه بالایی دچار تغییر در شکل و دامنه می‌شود. پدیده انتشار می‌تواند بصورت سیستم خطی نشان داده شده در شکل (1b) مدل شود.

¹ Delay Line

² Top Layer

شکل 2: سیگنالهای مدل دو اکورا که از لایه بازدارنده داخل مخزن سوخت منعکس شده اند را نشان می دهند. ضخامت بازدارنده به ترتیب 50، 200 و 500 میکرومتر است.

پاسخ فرکانسی لایه بالایی بوسیله $M(w)$ و فرمول زیر بیان می شود.

$$M(w) = e^{-a(w)x} e^{-j \frac{xw}{V_p(w)}} \quad (1)$$

در این فرمول x فاصله انتشاری ($x = 2d$ ، d ضخامت لایه بالایی است)، $a(w)$ تضعیف ماده و $V_p(w)$ سرعت فازی ماده است. اگر d برابر صفر باشد، چند لایه ای، لایه جلویی نمونه خواهد بود و $h(t)$ برابر $h_r(t)$ خواهد شد.

در مورد پلی تیلن با چگالی بالا (HPDE)، وابستگی فرکانس تضعیف بصورت $0/5 \text{ db/mm/MHz}$ گزارش شده است، بنابراین کل تضعیفی که در فرکانس 12 MHz برای یک لایه بالایی معمولی با ضخامت 6 mm رخ می دهد، در حدود 50 db خواهد بود. ضخامت لایه ها بوسیله رشته TOF های مربوط به اکوهای ایجاد شده در واسطها t_1, t_2, \dots, t_N مشخص می شود. برای لایه های ضخیم، سیگنالهای اکو در حوزه زمان از هم جدا هستند و بنابراین ما می توانیم TOF را با تشخیص مکان هر کدام از آنها در محور زمان، تعیین کنیم. برای لایه های نازک، اکوها همپوشانی داشته و بنابراین TOF با روش استاندارد قابل آشکارسازی نیست. ما فرض می کنیم که در چند لایه ای های نازک تلفات انتشاری و تفرق قابل چشم پوشی است.

شکل (2) شبیه سازی سیگنال اکوی مربوط به یک بازدارنده اتیلن وینیل الکل (EVOH) با ضخامت های مختلف را نشان می دهد که در زیر یک لایه پلی تیلن با چگالی بالا قرار داده شده است. این لایه ها در یک مخزن سوخت پلاستیکی چند لایه ای قرار دارند. بالاترین سیگنال (شکل 2)، اکوهای

دو تایی در حوزه زمان از هم قابل تشخیص نیستند و این اتفاق در لایه های نازک روی می دهد. همینکه ضخامت لایه افزایش می یابد، برای مثال بالاتر از 200 mm ، دو اکو در حوزه زمان از هم جدا می شوند. این اتفاق همیشه در لایه های ضخیم روی می دهد. با استفاده از ضرایب انعکاسی، سیگنال پخشی برگشتی از N لایه با نام $y(t)$ بصورت جمع آثار $N+1$ اکو نشان داده شده می شود.

$$y(t) = \sum_{n=0}^N A_n h(t - t_n) \quad (2)$$

2- الگوریتم مدل سازی سیگنال برای تعیین خواص چند لایه ها

معادله ی (2) رابطه بین سیگنال ورودی $h(t)$ و سیگنال خروجی $y(t)$ را در شکل 1b نشان می دهد. فرض کنید که ما سیگنال ورودی $h(t)$ را داریم، می توان ضرایب A_n و t_n را با استفاده از الگوریتمهای Inversion-Deconvolution مانند فیلترینگ Wiener بدست آورد. راهکار دیگری که برای محاسبه ضرایب $A_n, t_n (n=0, \dots, N)$ مورد استفاده قرار می گیرد، "الگوریتم جستجوی مینیمم حداقل مربعات"¹ است که خطای مدل در معادله (2) را مینیمم می کند. این یک مساله بهینه سازی چندبعدی با بار محاسباتی سنگین و پتانسیل همگرایی پایین است. در این بخش، ما به ارایه یک راه حل بر پایه الگوریتمهای "تخمین مدل"² می پردازیم. راهکاری که در اینجا بیان می شود بر پایه تجزیه اکوی حاصل از چند لایه ای با نام $y(t)$ بر حسب موجک های گوسی است. نتایج این روش با سرعت و همگرایی بیشتر بدست می آیند. اکوی $h(t)$ بصورت جمع آثار M موجک گوسی مدل می شود.

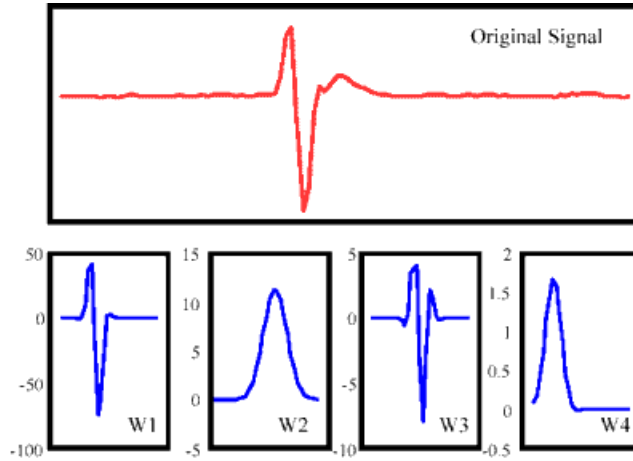
$$h(t) = \sum_{m=1}^M C_m e^{-a_m(t-I_m)^2} \cos(2\pi f_m(t-I_m) + \Phi_m) \quad (3)$$

که f_m فرکانس مرکزی، a_m ضریب پهنای باند، C_m دامنه، Φ_m فاز، I_m تاخیر زمانی موجک اکوی گوسی m و M درجه مدل است. بنابراین هر موجک بصورت برداری بر حسب پنج پارامتر بیان می شود، $q_m = [f_m a_m C_m \Phi_m I_m]$ ، و ما می توانیم معادله (2) را بصورت جمع و جورتر زیر بنویسیم:

$$h(t) = \sum_{m=1}^M f(q_m; t) \quad (4)$$

¹ Least Square Minimization Search Algorithm

² Model Estimation

شکل 3: (a) سیگنال تابع بدست آمده (منحنی بالایی). (b) موجکهای گوسی محاسبه شده به عنوان پایه‌ای برای توصیف تابع.

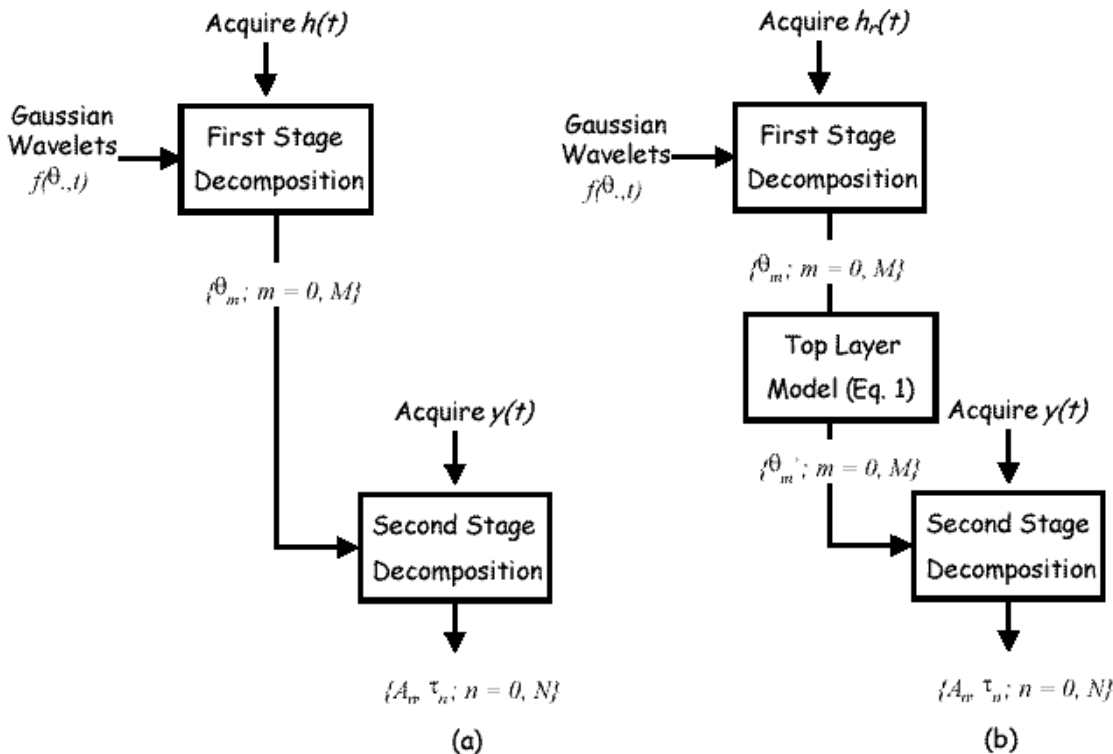
بهینه‌ترین انتخاب برای تعداد موجکها (M) با استفاده از قاعده MDL یا "مینیمم طول توصیف"¹ بدست می‌آید. همینکه پارامتر q_m تعریف شد، می‌توانیم معادله‌ی (2) را بر حسب موجکهای گوسی بازنویسی کنیم:

$$y(t) = \sum_{n=0}^N A_n \sum_{m=1}^M f(q_m; t - t_n) \quad (5)$$

که q_m ($m=1,2,\dots,M$) دانسته فرض می‌شود، و A_n ، t_n برای $n=0,1,\dots,N$ متغیرهای مجهول ما هستند.

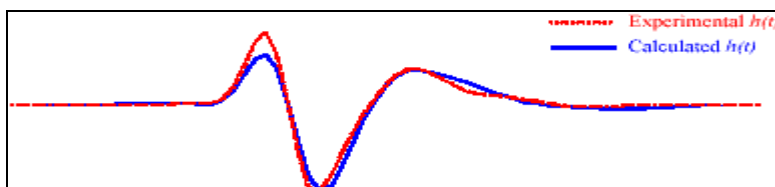
مزیت اصلی معادله‌ی (5) این است که توابع پایه موجکهای گوسی $\{f(q_m; t)\}$ خوشرفتار و بدون نویز هستند. بنابراین الگوریتم پیشنهادی را می‌توان با استفاده از شکل (3) توضیح داد.

¹ Minimum Description Length:MDL

شکل 4: بلوک دیاگرام الگوریتم "مدلسازی سیگنال" برای تعیین ضخامت N لایه‌ای. (a) با استفاده از تابع (b) با استفاده از تابع.

سیگنال ماوراصوت $h(t)$ که برای تعیین خواص چندلایه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد، به یک سری موجکهای گوسی تجزیه می‌شود. بنابراین خروجی اولین مرحله پارامترهای موجک می‌باشد. سپس این پارامترها ثابت نگه داشته شده و برای آنالیز اکوی بدست آمده از چندلایه‌ای یا $y(t)$ مورد استفاده قرار می‌گیرند. در این تجزیه ثانویه، تنها پارامترهای متغیر، دامنه و تاخیر زمانی مربوط به $N+1$ اکوی بدست آمده از چند لایه‌ای می‌باشد.

شکل 5: مقایسه تابع تعیین شده توسط محاسبه و تابع تجربی.

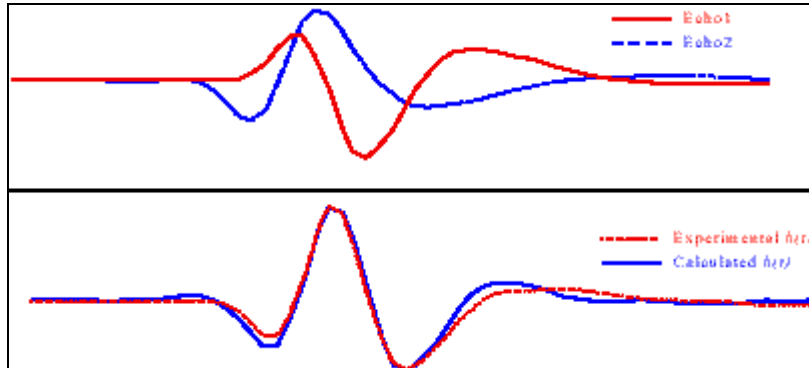
بنابراین الگوریتم نیاز به جمع‌آوری در سیگنال دارد، $h(t)$ و $y(t)$ شکل (1) را به یاد بیاورید، کاملاً واضح است که وقتی لایه بالایی وجود نداشته باشد، $h(t)$ با $h_r(t)$ معادل است و بنابراین می‌تواند بوسیله اندازه‌گیری اکوی حاصل از انعکاس انتهای خط تاخیر بدست آید.

در حالی که چندلایه‌ای در داخل یک ماده جاسازی شده است ما می‌توانیم $h_r(t)$ را بدست آوریم و بوسیله معادله (1) سیگنال $h(t)$ را تخمین بزنیم. بنابراین در مورد چندلایه‌ای جاسازی شده، الگوریتم تعریف شده در شکل (3b) مناسب است که در آن یک مرحله اضافی استفاده از معادله یک وجود دارد. لازم به ذکر است که تصحیح مربوط به تلفات انتشاری لایه بالایی به موجکهای گوسی اعمال می‌گردد نه به سیگنال $h_r(t)$ بدست آمده.

الگوریتمی که در اینجا ارائه و پیاده‌سازی شد برای اندازه‌گیری ضخامت لایه‌های نگهدارنده‌ای که از اتیلن‌وینیل‌الکل (EVOH) ساخته شده و بین دو یا چند لایه HDPE ساندویچ شده‌اند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. داده‌های تجربی بوسیله یک مبدل با خط تاخیر فرکانس بالا، با نام Panametric 25Multi Plus جمع‌آوری می‌شود. سیگنال بالایی در شکل (4) اکوی ماوراصوتی را نشان می‌دهد که از انتهای خط تاخیر منعکس می‌شود. سپس همان سیگنال به جمع چهار موجک گوسی، تجزیه می‌شود، که در قسمت پایینی شکل (4) بصورت W1 تا W4 نشان داده شده‌اند. همانطور که دیده می‌شود نسبت دامنه موجک اولی به چهارمی 25:1 (-28db) است.

سیگنالی که با استفاده از این چهار موجک بازسازی می‌شود، در شکل نشان داده شده است ولی همپوشانی تقریباً کامل است. برای بررسی صحت مدل انتشاری تلفات، ما اکوی $h(t)$ حاصل از یک نمونه HDPE با ضخامت 6mm را بدست آورده و منحنی تجربی حاصل را با منحنی حاصل از محاسبه موجکهای $h_r(t)$ و معادله یک مقایسه کردیم. مقایسه این دو منحنی در شکل (5) نشان داده شده است. منحنی نقطه‌چین، سیگنال تجربی را نشان می‌دهد و خط پیوسته، تخمینی است که با استفاده از موجکهای شکل (4) و معادله یک بدست آمده است.

توافقی که بین آنها وجود دارد نسبتاً خوب بوده و برای آنالیز ضخامت لایه‌های نگهدارنده قابل قبول است.

شکل 6: سیگنالهای تجربی و محاسباتی مربوط به بازدارنده های EVOH با ضخامت 70 و 205 میکرومتر که در داخل یک لایه بالایی از HDPE با ضخامت 6mm محاط شده اند.

مرحله بعدی این است که ضخامت لایه بازدارنده ای را محاسبه کنیم که در یک HDPE با ضخامت 6mm جاسازی شده است. ضخامت لایه بالایی در حدود 4/5mm است. ما ابتدا سیگنال تجربی مربوط به لایه بازدارنده با ضخامت 70 mm را بدست آوردیم.

این سیگنال در پایین شکل (6) به صورت نقطه چین نشان داده شده است. با استفاده از موجکهای W1 تا W4، الگوریتم تضمینی از دو الگوی مربوط به دو طرف لایه بازدارنده برمی گرداند. این دو اکو در بالای شکل (6) با نامهای ECHO1 و ECHO2 نشان داده شده اند.

ECHO1 اکوی حاصل از انعکاس مرز بین لایه بالایی و بازدارنده را نشان می دهد، در حالیکه ECHO2 مربوط به مرز بین بازدارنده و زیرلایه¹ می باشد. در بسیاری از کاربردهای عملی این چندلایه ای ها در مخزنهای سوخت، زیرلایه از جنس لایه بالایی می باشد. برای مثال HDPE. به همین دلیل ECHO1 و ECHO2 سیگنالهای با دامنه شبیه هم می باشند که نسبت به هم تاخیر و 180 درجه اختلاف فاز دارند.

3 - سیگنالهای بازسازی شده با استفاده از ECHO1 و ECHO2

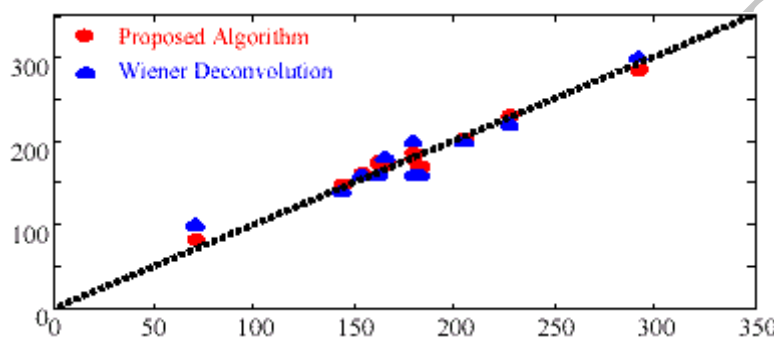
در پایین شکل (6) بصورت یک خط پیوسته نشان و با سیگنالهای تجربی مقایسه شده است. بازهم دیده می شود که سازگاری نسبتا خوب و برای تعیین ضخامت بازدارنده قابل قبول است.

¹ Substrate Layer

صحت اندازه گیری ضخامت، با استفاده از الگوریتم پیشنهادی، بوسیله سیگنالهای تجربی و سیگنالهای بدست آمده از شبیه سازی تایید شده است. نتایج مربوط به الگوریتم پیشنهادی در شکل (7) نشان داده شده و با نتایج Wiener Deconvolution مقایسه شده اند.

انحراف معیار مربوط به الگوریتم پیشنهادی در حدود 8 mm است. برای مقایسه می توان الگوریتم Wiener را در نظر گرفت که دارای صحتی حدود 12 mm است.

شکل 7: مقایسه بین سنجش ضخامت تخمینی و واقعی یک بازدارنده نازک EVOH که در داخل یک HDPE جاسازی شده است.

نتیجه گیری

یک الگوریتم بر پایه تخمین مدلی سیگنالهای ماوراصوت ارایه شد. این متد بر پایه مدلسازی ماوراصوت به صورت جمع آثار چندین موجک گوسی می باشد. بنابراین سیگنال چندلایه ای می تواند به صورت جمع اکوهای گوسی با تاخیر زمانی و با دامنه مدوله شده بیان شود.

در ضمن ما به ارایه الگوریتم و نتایج تجربی حاصل از آن در سنجش ضخامت یک بازدارنده نازک پرداختیم که در داخل یک مخزن سوخت پلاستیکی جاسازی شده بود.

مراجع

- [1] M. Knights, "On-line PET Bottle Thickness Gauging Brings Responsive Process Control," Plastic Technology, 2001, pp. 32-33.
- [2] N. Nulman, G. Mozarkewich, B. Khaykin, "Ultrasonic Thickness Gauge for Multi-layer Plastic Fuel Tanks," Proc. ANTEC '99, 1999, pp. 1017-1019.
- [3] R. Croce, P. Calmon and L. Paradis, "Modeling of propagation and echo formation in a multilayered structure," Ultrasonics, vol. 38, 2000, pp. 537-541.

- [4] R. Demirli and J. Saniie, "Model-Based Estimation of Ultrasonic Echoes Part I: Analysis and Algorithms," IEEE Trans. Ultras., Ferroel. Freq. Control, vol. 48, n. 3, 2001, pp. 787-811.
- [5] R. Demirli and J. Saniie, "Model-Based Estimation of Ultrasonic Echoes Part I: Analysis and Algorithms," IEEE Trans. Ultras., Ferroel. Freq. Control, vol. 48, n. 3, 2001, pp. 787-811.
- [6] Stanullo J., Bojinski S., Gold N., Shapiro S., Busse G. Ultrasonic signal analysis to monitor damage development in short fiber-reinforced polymers. Ultrasonics. , 1998. Vol.36. P.455-460.
- [7] Wooh S.C., Wei C. A homomorphic deconvolution technique for improved ultrasonic imaging of thin composite laminates. Review of progress in quantitative nondestructive evaluation. Plenum Press. New York. 1998. Vol.17. P.807-814.

Archive of SID